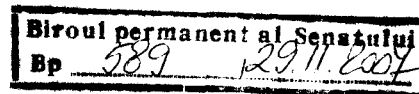

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție,
Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Lege privind participarea europarlamentarilor români la Parlamentul European*, inițiată de patru parlamentari din Grupurile parlamentare ale PRM (Bp. 589/2007).

I. Principalele reglementări

Prin această inițiativă legislativă se propune reglementarea participării europarlamentarilor români la Parlamentul European.

Propunerea legislativă este structurată pe șapte capitole care se referă, în principal, la:

- accesarea în Parlamentul European;
- incompatibilități;
- activitatea în cadrul Parlamentului European;
- mandatul național;
- Parlamentul național și alegătorii;
- Sancțiuni.

II. Propuneri și observații

1. Alegerea membrilor Parlamentului European se face prin vot universal direct, modalitate reglementată prin *Actul din 20 septembrie 1976*.

Drepturile și imunitățile parlamentarilor europeni sunt stabilite, la nivel comunitar, prin *Protocolul din 8 aprilie 1965*.

Potrivit art.190 al Tratatului de instituire a Comunității Europene, Parlamentul European își stabilește propriile reguli și condiții generale privind funcționarea membrilor săi. Astfel, acesta își adoptă propriul *Regulament de procedură*, în conformitate cu prevederile art.199 alin.(1) al Tratatului de instituire a Comunității Europene, versiunea în vigoare fiind ediția a 16-a din septembrie 2007. Acest Regulament respectă prevederile din *Statutul membrilor Parlamentului European*, reglementat prin *Decizia Parlamentului European 2005/684/CE*.

La nivel național, *statele membre vor putea reglementa doar modul în care organizează și desfășoară alegerile pentru Parlamentul European*. Procedura după care aceste alegeri au loc în România a fost reglementată prin *Legea nr.33/2007*.

Această lege stabilește cadrul juridic general pentru organizarea și desfășurarea alegerii reprezentanților României în cadrul Parlamentului European, transpunând *Directiva Consiliului nr.93/109/CE*, care stabilește condițiile de exercitare a dreptului de vot și de a candida în alegerile pentru Parlamentul European de către cetățenii Uniunii Europene care locuiesc într-un stat membru a cărui cetățenie nu o dețin.

Totodată, actul normativ național ține cont și de prevederile *Actului din 1976 privind alegerea membrilor Parlamentului European, prin vot universal direct*.

Având în vedere toate actele normative menționate mai sus, considerăm că *nu se impune adoptarea unei legi referitoare la participarea reprezentanților României în Parlamentul European la lucrările acestuia*.

2. **Art.1, 2 și 4** ale inițiativei legislative referitoare la faptul că europarlamentarii sunt *reprezentanții statului în care au fost aleși* contravin dispozițiilor art.189 și 191 din Tratatul de instituire a Comunității Europene. Astfel, potrivit art.189, parlamentarii europeni sunt reprezentanți ai popoarelor statelor reunite în Comunitate, iar

conform art.191, parlamentarii europeni se pot organiza în cadrul Parlamentului European în partide politice, fapt ce exclude reprezentarea unui anumit stat membru.

3. În ceea ce privește **art.2** al propunerii legislative, potrivit căruia *„parlamentarii europeni reprezintă, de regulă, spectrul politic al partidelor existente în statul pe care îl reprezintă”*, invocăm art.3 al Deciziei 2005/684/CE, potrivit căruia membrii Parlamentului European vor vota *„on an individual and personal basis”*. Aceștia nu pot fi obligați prin niciun fel de instrucțiuni și nu vor primi un mandat obligatoriu. Înțelegerile referitoare la modul în care este exercitat un mandat vor fi nule. De asemenea, reamintim faptul că, potrivit **art.4** al propunerii legislative, europarlamentarii vor reprezenta și susține interesele României.

4. **Art.3** contravine dispozițiilor art.6 din Tratatul privind Uniunea Europeană și art.13 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, în sensul că privarea persoanelor suferinde de boli cronice de dreptul de a fi alese în Parlamentul European nu este prevăzută de actele comunitare care reglementează alegerea parlamentarilor europeni.

5. Potrivit *Legii nr.33/2007*:

- *"Cetățenii români care au drept de vot și au împlinit, până în ziua de referință inclusiv, vârsta de 23 de ani au dreptul de a fi aleși în Parlamentul European"* - art.5 alin.(7);

- *"Nu au drept de vot debilizii și alienații mintal puși sub interdicție și persoanele care, în ziua de referință, sunt condamnate prin hotărâre judecătorească definitivă la pierderea drepturilor electorale"* - art.5 alin.(6);

- *"Cetățenii români care fac parte din următoarele categorii: judecătorii Curții Constituționale, avocații poporului, magistrații, membrii activi ai armatei, polițiștii și alte categorii de funcționari publici, inclusiv cei cu statut special, stabilite prin lege organică, nu pot fi aleși ca membri din România în Parlamentul European. Persoanele eligibile comunitar care fac parte din categorii similare celor prevăzute la alin.(1), în statele ai căror cetățeni sunt, nu pot fi aleși ca membri din România în Parlamentul European."* - art.6;

- *„Fără a aduce atingere incompatibilităților prevăzute de Actul din 1976 privind alegerea membrilor Parlamentului European prin vot*

universal direct, cu modificările ulterioare, calitatea de membru al Parlamentului European este incompatibilă cu calitatea de deputat sau senator în Parlamentul României, de membru al Guvernului României, cu funcțiile prevăzute la art.81 și 82 din Cartea I, Titlul IV, Cap. III secțiunea a 2-a din Legea nr.161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, sau cu funcții echivalente din statele membre ale Uniunii Europene" - art.7 alin.(1).

Având în vedere faptul că textele invocate mai sus reglementează deja incompatibilitățile europarlamentarilor români, considerăm că propunerea legislativă dublează prevederile Legii nr.33/2007.

6. Potrivit **art.6** al inițiativei legislative, activitatea desfășurată de către parlamentarii români în cadrul Comisiilor de specialitate ale Parlamentului European trebuie să fie conformă mandatului național acordat. **Art.7** prevede faptul că parlamentarii europeni români își vor desfășura activitatea potrivit mandatului național, promovând și apărând interesele României. În același timp, **art.9** al propunerii prevede faptul că *"nici un parlamentar român nu poate acționa decât pe baza mandatului național și, respectiv, cel al partidului național pe care îl reprezintă"*.

Prin urmare, nu este clar mandatul pe care trebuie să îl respecte europarlamentarii români sau care dintre cele două mandate menționate are prioritate, cel național sau cel al partidului național pe care îl reprezintă. De asemenea, inițiativa legislativă nu arată nici în ce situații unul prevalează asupra celuilalt.

În același context, menționăm faptul că art.2 al *Regulamentului de Procedură al Parlamentului European* stabilește în mod clar faptul că *"Deputații în Parlamentul European își exercită mandatul în mod independent. Aceștia nu pot fi obligați prin instrucțiuni și nu pot primi mandat imperativ"*. În cadrul Deciziei 2005/684/CE se regăsesc prevederi similare în ceea ce privește exercitarea mandatului de parlamentar european (art.2-3).

Reamintim și prevederile art.69 din Constituția României și ale art.1 din *Legea nr.96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor*, potrivit cărora în exercitarea mandatului (la nivel național), *parlamentarii români sunt în serviciul poporului, orice mandat imperativ fiind nul*.

7. Referitor la **art.10 alin.(1)**, este neclară rațiunea inserării mențiunii potrivit căreia numai în situațiile de interes național major, mandatul național este unic. Per a contrario, în situațiile în care nu suntem în prezența unui interes național major, pot exista mai multe mandate naționale, fapt ce conduce la o contradicție în termeni (mandatul național nu poate fi decât unul singur).

De asemenea, nu este explicitată sintagma „*interes național major*” și nici procedura legală prin care se va stabili această calitate unei chestiuni ce urmează a fi abordată într-un mandat.

8. În ceea ce privește mandatul europarlamentarilor români, trebuie evidențiat faptul că propunerea legislativă nu reglementează procedura prin care se stabilește mandatul național. Astfel, în text nu se precizează decât faptul că acesta se stabilește în urma consultărilor dintre toate partidele existente în România, parlamentare sau neparlamentare, fără a fi indicați exact pașii procedurali de parcurs.

9. Referitor la **teza I a art.17** din propunerea legislativă, atragem atenția asupra faptului că Parlamentul European dispune sancțiuni pentru membrii săi în virtutea Regulamentului propriu de procedură și nu în baza unui act normativ național dintr-un stat membru, astfel cum reiese din formularea acestei prevederi.

În ceea ce privește **teza a II-a a acestui articol**, evidențiem faptul că măsurile care pot fi luate în cazul nerespectării regulilor de conduită sunt reglementate tot de *Regulamentul de Procedura al Parlamentului European*, în cadrul art.146-148.

Referitor la teza a III-a, trebuie precizat faptul că art.4 alin.(1) și (2) din Regulamentul de Procedura al Parlamentului European prevede faptul că „*mandatul începe și expiră în conformitate cu dispozițiile Actului din 20 septembrie 1976. De asemenea, mandatul încetează în caz de deces sau demisie. Orice deputat rămâne în funcție până la deschiderea primei ședințe a Parlamentului care urmează după alegeri*”.

De asemenea, trebuie precizat și faptul că nici măcar la nivel național legislația în vigoare nu reglementează sancțiunea revocării mandatului de parlamentar.

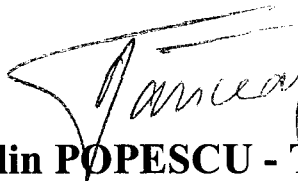
Prin urmare, având în vedere faptul că reprezentanții României la Parlamentul European sunt aleși, pentru 5 ani, tot prin vot universal, egal, direct, secret și liber exprimat de către orice cetățean al României

care are dreptul de a alege membri din România în Parlamentul European sau de către orice cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene, altul decât România, care are dreptul de a alege în România pentru Parlamentul European, având domiciliul sau reședința în România, în conformitate cu dispozițiile Legii nr.33/2007, considerăm că numai poporul roman ar putea, eventual, revoca mandatul unui reprezentant al României în Parlamentul European.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Călin POPESCU - TARICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului